

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Ejus rei antiquum exemplum, & nova species proponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

C A P V T I I I.

*Crucis aut Crucifixi signum, è metallo aliave
materia, ad cor appensum gestare.*

§. I.

Eius rei antiquum exemplum, & nova species proponit

Cujus quidem rei antiquum habemus exemplum in S. Virgine Macrina, S. Basiliū magni sorore: in cuius defunctæ corpore (ut testatur alter ejusdem frater germanus S. Gregorius Nyssenus, qui præsens aderat) inventum est crucis signum è ferro, atque annulus etiam è simili materia, habens in pala Ligni sanctæ crucis particulam: quæ quidem utraque monilis instar de Virginis collo suspensa, cordi ejus (inquit) semper adhærebant. Nimurum ut, juxta S. Martyrem Ignatium, Christi pretiosum monile sunt Virgines: ita illis pretiosum monile est CHRISTUS.

De annulo autem, considera, Virgo Crucifixo desponsa, num fortè in usus tuos transferre possis, quod à S. Birgitta factitatum, etiam religiosarum ejus sororum moribus instituta. tutoq; receptum est: annulum scilicet dígo gestare, in cuius palâ, vice gemmæ, Crucifixi imago insculpta sit: ut sic CHRISTI passio assidue tibi obveretur ob oculos; possisq; vicissim animæ tuæ Sponso dicere, illud Isaiæ 49. capite: *Ecce in manibus meis descripsi te.* Quibus verbis docti Interpretes allusum existimant ad morem id temporis receptum: dilecta persona effigiem in annulo expressam circumferendi; juxta ac si dicas: Ecce in gemma annuli mei, quem in digitis habeo, tui imaginem ad vivum expressam circumfero; ut assidue in conspectu meo sis, nec tui oblivisci possim, nisi obliviscar ipsius dexteræ meæ.

Ac si, (ut Cicero Pliniusq; testantur) Epicureæ dicitur plinius

plinae sequaces, ejus Philosophi vultus aut imaginem, tum alijs plerisque in rebus, tum etiam in annulis habebant, ut nec si cuperent, ejus liceret oblitisci: res magna non erit, si ij qui se se Christi crucifixi sectatores amatoresq; profiteantur, simili aliquo officio, ejus memoriam secum circumferre, atque apud alios etiam celebrare, contendant. Denique & veteres Christianos crucis signo pro annulo aut sigillo usos, tradit Eusebius lib. 6. demonstrationis Evangelicae cap. 25.

Cic. I. 5. de finib.
Plin. I. 35:
c. 2.

Veruntamen quod ad crucis signum supra cor gestandum attinet; priscæ religiom illud adjunxit, posterioris ævi solers & ingeniosa pietas; ut non jam nuda crux ad pectus appressa præportetur, sed crucis aut Crucifixi ex arc sigillum super carne nuda atque ad ipsum cor gestetur ejusmodi, ut in aversa crucis parte, è quinque vulnerum locis, acutæ cuspides nonnihil extent & emineant; quæ, ipso punctionis sensu, instar occulti sed efficacis monitoris, cruciatuum CHRISTI tum assiduam memoriam ingerant, tum nonnullam etiam experientiam & tanquam confensem adferant. Quâ ratione olim P. Thomam Saillium è Societate nostra, crucem sesqui palmarem, cum quinque stimulis præacutis, ad pectus appressam continenter gestasse: & simile quiddam factitasse Alexandrum Cardinalem Ursinum accepimus, Vulturum non magis splendore generis ac dignitatis, quam virtutum gloriæ illustrem. Estq; id multorum nunc usu atque imitatione vulgatum.

Verùm hoc in genere admirandum magis quam imitandum B. Henrici Sufonis facinus: qui palmarem è ligno crucem, triginta instructam istiusmodi aculeis, ad omnium Salvatoris vulnerum in memoriam ac venerationem, inter scapulas, ipsos octo annos, dies noctesq; continenter gestavit; dum somnum caperet, super illâ decumbens, illam crebro, seu pugno impacto, seu ad murum allis, dolori augendo aut redintegrando solicitans; adjunctis etiam extremo

Bibl. Scripto
Soc.

P 2

VIS. C. 16.

tempore,

ROY

40 110
T 300

VI

tempore, ad eam aculeorum turbam, septem alijs immittibus acubus, memoriae dolorum B. Virginis consecratis: quo usq; tandem, eo sui cruciamento in posterum ut abstineret, divinitus admoneretur.

§. 2.

*Crucifixum amantium ausus quidam insoliti, neque imita-
tioni nostra facile subiectandi.*

INcredibilis, (& si facti naturam spectemus) temeritati proximum videbitur, quod subjungo. Fuisse videlicet nonnullos, qui ad insanum suum (ut ita loquar) in CHRISTUM amorem eo indicio demonstrandum, atque ad ejus crucis ac passionis memoriam cordi suo altius imprimendam, non jam supra cor aut pectus, crucem Domini è materia effectam gestarint, sed majori ausu, in ipsa carne sui pectoris ad ipsum cordis locum, acuto ferro alte inciderint & insculperint, ac velut signaculum cordi impressum omni deinceps vitâ retinuerint.

*Quo in numero fuisse reperio; tum Simonem illum Rodericum, unum è primis decem Societatis Jesu Patribus; biss. exempl. li 3. c. 2. qui crucis figuram palmari longitudine sibi ad modum dictum in pectore exsculpserat, cicatricibus insigniter extantibus; tum jam memoratum Henricum Susonem, ardenter illum atque industrium Æternæ Sapientiæ, (cujus se Ministrum appellat) & propter CHRISTUM, cruciatum amatorrem; qui etiam integrum IESU nomen, notis profundis atque indelebilis fertur sibi ipse inscripsisse supra cor, non sine multo sanguine ac cruciatu incredibili: id nimis studiosè agentes, ut vel istis notis agnoscerentur veri servi Domini IESU CHRISTI, possentq; vel sic cum Apostolo dicere: *Ego stigmata domini IESV in corpore meo porto.* Cujus item stigmata, sed alio invento, S. Radegundem, quondam*